

«Ταπεινούμενος δι' εὐσπλαχνίαν...»

Ορθοδοξία / Θεολογία

Αρχιμανδρίτης Κύριλλος Κωστόπουλος, Ιεροκήρυξ Ι. Μ. Πατρών, Δρ. Θεολογίας

«Ταπεινούμενος δι' ευσπλαχνίαν, πόδας ένιψας των μαθητών σου» θα ακούσουμε στην Υμνολογία της Εκκλησίας μας το εσπέρας της Αγίας και Μεγάλης Τετάρτης.

Ο Ιησούς Χριστός, πορευόμενος προς το Πάθος, προβαίνει σε μια καταπληκτική πράξη. Αυτός, «ο κρατών τα σύμπαντα εν τη δρακί Αυτού», συγκαταβαίνει, ταπεινώνεται και νίπτει τους πόδας των μαθητών Του.

Ο Θεάνθρωπος Κύριος ένιψε τότε τους πόδας των Μαθητών Του, αλλά δεν παύει ούτε θα πάψη έως της συντελείας των αιώνων να προβαίνει στην ίδια ενέργεια. Διότι τι άλλο είναι το γεγονός της καθάρσεως της ψυχής του ανθρώπου;

Ο άνθρωπος γεμάτος από πάθη, αμαρτίες, παρακοές στο θέλημα Του Θεού, με ρυπαρά την ψυχή του, προσέρχεται στο εξομολογητήριο και εκεί μέσω του πνευματικού Πατρός παρακαλεί τον Θεό να συγκαταβή, να ταπεινωθή για μια ακόμη φορά, να τον συγχωρήσει και να του προσφέρει την Χάρη του Παναγίου Πνεύματος. Και ο Πολυεύσπλαχνος Κύριος συγκαταβαίνει, παρίσταται στο Μυστήριο της Μετανοίας και εξομολογήσεως, νίπτει και καθαρίζει τον άνθρωπο, επαναλαμβάνοντας έτσι την ίδια πράξη που επετέλεσε στον Μυστικό Δείπνο.

Η ίδια συγκατάβαση Του Θεανθρώπου Κυρίου γίνεται και σε κάθε Θεία Λειτουργία που είναι η συνέχεια του Πάθους και της Σταυρώσεώς Του. Και εκεί, «ταπεινούμενος δι' ευσπλαχνίαν», συγκαταβαίνει και αφού μεταβάλει τον Άρτο και τον Οίνο στο Σώμα και στο Αίμα Του, εγκαθίσταται στην καρδιά του ανθρώπου που συμμετέχει στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.

Αλλά και όταν ο άνθρωπος σε κάθε δυσκολία του επικαλήται την βοήθεια Του Θεού και τότε ο Θεός ταπεινείται και υπηρετεί το πλάσμα Του, ώστε να το οδηγήσει στην λύτρωση και σωτηρία.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι η πράξη του Νιπτήρος που συνέβη στον Μυστικό Δείπνο από τον Κύριόν μας, συνεχίζεται και θα συνεχίζεται. Το συγκλονιστικό ερώτημα, όμως, είναι: Ο άνθρωπος ανταποκρίνεται σε αυτή την Θεία κένωση;

Δυστυχώς, ο σημερινός άνθρωπος κωφεύει και δεν ανταποκρίνεται στην αγάπη του Δημιουργού του. Δεν προσέρχεται στο Ιερό Εξομολογητήριο με πίστη, ταπείνωση και αγάπη προς τον Θεό, για να εξομολογηθεί με ειλικρίνεια και καθαρότητα και να αποκαλύψει ενώπιον του «κενώσαντος εαυτόν» Κυρίου του τον έσω άνθρωπο.

Ο Δημιουργός του σύμπαντος ταπεινώθηκε για τον άνθρωπο και καταδέχεται να του νίπτει τα πόδια καθημερινώς. Το πλάσμα Του, όμως, ο άνθρωπος, δεν ταπεινώνεται, ώστε να δεχθεί την Χάρη Του Αγίου Πνεύματος, να καθαρισθεί η καρδιά του και κατόπιν εντολής του πνευματικού του Πατρός, να προσέλθει στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, να λάβει το Σώμα και το Αίμα Του Χριστού και να Τον ενθρονίσει στην καρδιά του. Δεν διαθέτει ούτε ακλόνητη πίστη στην Παντοδυναμία Του, ώστε σε κάθε δοκιμασία της ζωής να προσβλέπει σε Αυτόν και όχι στις δικές του δυνάμεις ή σε πρόσωπα ανθρώπων, στα οποία «ουκ έστι σωτηρία».

Είναι απαραίτητο να επιλέξουμε το «ναί» ή το «όχι» στην συνεχιζόμενη «κένωση» Του Θεανθρώπου. Ο Απόστολος Πέτρος, ο οποίος προς στιγμήν αρνήθηκε να του νίψει τα πόδια ο Κύριός του, άκουσε το «εάν μη νίψω σε, ουκ έχεις μέρος μετ' εμού» (Ιωάν. 13, 8). Έτσι κι εμείς, εάν επιλέξουμε την άρνηση της Θείας δωρεάς, δεν θα υπάρχουμε μετά του Θεού μας και θα υποστούμε όλες τις συνέπειες που επιφέρει η διακοπή της κοινωνίας του πλάσματος με τον Δημιουργό.

Εάν, όμως, σταθούμε θετικά έναντι της θείας συγκαταβάσεως, τότε θα βρισκόμαστε σε κοινωνία με τον συγκαταβάντα Λόγο Του Θεού Πατρός, θα δεχώμαστε την Χάρη Του με όλα τα αγαθά που πηγάζουν απ' Αυτήν και θα αποκτήσουμε και εμείς καρδιά συγκαταβατική και ευσπλαχνική προς τον συνάνθρωπό μας.

PERMANENTLY_REMOVED